

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XCdo/180/2016
Identifikačné číslo spisu:	3512210430
Dátum vydania rozhodnutia:	08.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3512210430.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 7C/298/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/1034/2015-128 z 30. septembra 2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 7C/298/2012-84 z 29. júla 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky č. 7a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 17Co/1034/2015-128 z 30. septembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Ako nedôvodnú posúdil námietku žalobkyne, že uznesenie súdu prvej inštancie neobsahovalo odôvodnenie, ako aj námietku, že napadnutým rozhodnutím došlo k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku a neprípustnému použitiu analógie legis, keďže v predmetnom konaní podlieha spoplatneniu len podanie žaloby. Poukázal na ustanovenie § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, ktoré podanie odvolania vo veci samej priamo spája so vznikom poplatkovej povinnosti na strane odvolateľa. Ak by sa akceptovala právna úvaha žalobkyne o striktnej definícii spoplatneného úkonu v Sadzobníku súdnych poplatkov založená na

tom, že položka č. 7a neobsahuje zmienku (poznámku) o okolnostiach vyrubenia poplatku v prípade podania odvolania, znamenalo by to nemožnosť vyrubiť súdny poplatok za využitie práva podať odvolanie proti meritórnemu rozhodnutiu v celej rade osobitných konaní, ktoré nespádajú pod položku č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. V poznámke k uvedenej položke zákonodarca len zopakoval skutočnosť (vyjadrenú tiež v ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch), že v odvolacom konaní sa poplatky vyberajú podľa rovnakej sadzby ako v konaní pred súdom prvej inštancie. Avšak právny základ pre vyrubenie súdneho poplatku za podanie odvolania ako všeobecného pravidla vytvára samotný zákon o súdnych poplatkoch, ktorý následne prostredníctvom svojej prílohy špecifikuje položky spoplatňujúce jednotlivé úkony, vrátane prípadných odchýlok.

3. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že konanie sa začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., a preto sa naň vzťahuje oslobodenie od súdnych poplatkov, ide podľa názoru odvolacieho súdu o námietku nedôvodnú. Z prechodného ustanovenia § 18ca zákona súdnych poplatkoch vyplýva, že za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V prejednávanej veci však odvolacie konanie, ktoré žalobkyňa iniciovala využitím práva podať odvolanie, začalo 11. decembra 2013 doručením odvolania na súd prvej inštancie. V tom čase už bol účinný zákon č. 286/2012 Z. z., preto sa žalobkyňa nemôže odvolávať na vecné zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorému konanie podliehalo výlučne v prvej inštancii.

4. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, a to bez náhrady.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 26. novembra 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej

dovolatelkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplyva ani z ust. § 239 OSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.